

כונות פרטיות

כוונת האכילה

של אאע"ה בסוד והוא עומד עניהם תחת העץ

יכוין לחשיך היוד העליונה דאלף ראשונה מ"ס דאחן ימין דאין
 שבח"י ׀ נציר דו שש"י י (והם אר"ם) והוא דאלף מרק
 דחוס"ס ימין (והוא אר"ם) והיוד תחתונה דאלף מ"ס דאחן שמאל והוא
 דחיצו' הכלי' ויוד העליונה דאלף הב' מ"ס דאחן שמאל כנל דאין
 מרק דחוס"ס שמאל (והוא סנמ"ת הכלי') והיוד תחתונה מ"ס דאחן
 ימין כנל ויוד עליונה דאלף ראשונה רבי אלסין השניים מ"ס דאחן
 ימין ויד מ"ס דחוס"ס ימין ויוד דאלף הב' מ"ס דאחן שמאל ויד
 מ"ס דחוס"ס שמאל.

ויכוין להעבירם דרך סנימ"ת ארץ עד הסה ב' אלסין ראשונים
 רבי מיני האלסין בימין הסה הכל ודיבור ובי אלסין שניים
 רבי מיני האלסין בשמאל הסה הכל ודיבור ואז גחלקין החיך דאלסין
 לארבע ד' חצאים בלחי העליון ד' חצאים בלחי התחתון ונעשים ד'
 הבלים ד' דבורים והנה ד"ס הכל גי' קמח כי ע"י לב שינים נסחנים
 אותם ד' הבלים ונגמרת סעולתם, ומשם יששך השפע ממדרינה
 למדרינה עד חסד דעתי' ומשם לגלגלתא דאיא שש"ס נשנים יג'
 תודתי שהם גי' הודית נמסר לתם אלא שהם במילוי יודין ומשם ליג'
 נימן ומשם למזל העליון שבו אלף נציר יודי' א' והוא חלוקה לבי'
 שהם נמסר י"ב תיקוני דיקנא שבמזלא הם כלתים והוא משפע
 בהם בסוד יוד עליונה והם משפיעים בו בסוד יוד תתאה ואז יכוין
 לזווג הב' מזלות גי' ע"ב דמזל העליון בגי' קמ"א דמזל התחתון שבו
 אלף (ה)

כונות פרטיות

אלף בציד יורד א והוא דלוקה לבי נמסר ייב תיקוני דיקנא שגז
בו הם נבלים והוא משעיז בהם בסוד יורד עליונה והם משסיעים
בו בסוד דלית כי הנוק נקי די ומשם לאורא :

אכלו רעים דא אורא בי אנלוח :

יכוין להמשך שפע מחדר דעת"י שכנתר דאיא ולהמשיכו דרך
אוצר החכמה מוחא מתימאה עד פה דאיא ולהמשיכו ולהוציאו מהפה לחין
בסוד הכל פה ודרך הדיקנא ימשיכו עד פה דאורא מבחוק ומשם
אה"ח 6025 שואים ושואבים וניזונים הגיד שלהם :

עוד יכוין להמשך שפע סמים דאיא ולהמשיכו דרך סיו לפנימיות
גרונו ומשם לבחיב דאורא ודרך סנימיות גרונו מתששם לחזון
לרק שלהם :

שתו ושכרו הודים זון ב' שתיות

שתיה ראשונה סנימית נמשכת מאכילה שנית דאימא הנמשכת
לה סמים דאיא לחזון הרק שלה משם נמשך לגיד חזון
דרך סנימיות גוסא עד מקום זרן הי דברים אכילה ובכללה שתיה
ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותיה סנימים מזון למחוק חזון ונמשכת
מתנית גרה דמחין חזון דאימא *

שתיה שניה חיצונית עיי הביבות שאנו מכירים על אכלתינו
ושתיתינו נמשך ממחוק דאימא עצמה הי דברים הגיל אכילה
רחיצה וכוי ויורד עד פיה ודרך חזון יורד ומתששם לרק חזון וזה
סדר כונת המשכת הי דברים אלו אכילה וכוי דשתיה זו השנית :

יכוין

כונות פרטיות יח

יוד הי ויו הי חסד לחבא
 אלף הי יוד הי בינס דלימא
 יוד ארף הי הי ויו יוד הי הי
 בינס דלי מלוכס נחסד לחבא
 בן וקניא נחסד דלימא
 יוד ההו ההוא אלף ההו יוד ההו
 אבגית"ן

יש אלף למד הי יוד מס
 א אלהים
 ר א אל אלה אלהים
 ה אלהים כללות סי טוהיות

יוד הי ויו הי
 אלף הי יוד הי
 יודין דעבנסא
 עולים מ"ן

יכוין ל-משך שפע טשם
 עיבדחסד דאבא לאימא
 ולהשיך קסא מבינה דאימא
 ולהלבישו בעיב הנזיל וכוון
 להשיך שניהם להתלביש
 נבי ימות בין וקניא שבהסד
 דאימא יכני יש אבגית"ן
 שהנא מסי שאדה ימות
 יש היא מססי אלקים דיודין
 ואות די היא דיבוע
 אלקים ואות א אלקים ששים
 ואות ה כללות הי אותיות
 אלקים וכוון כי עיקר הזון
 נמשך מעיב קסא שבהם ז'
 יודין ועס בי יודין דאות א'
 דקסא עולים למססי מ"ן
 דמנצם ק'.

אח"כ יכוון להעביר המין הנזיל דרך סה וחישינים שנעשו מן בחי
 אלף דאהיה בציר יוד ומכחי ויד דירד דאבא יטהם נעשית
 אימא וכולם רמחים בציר אלף בצורת
 דסה כזה
 והוא בגימ' שלשים מס' לי שיניים ולפי
 שהמזון יורד מחסד דאבא מלמטה מהרב
 דלתין קסנה בתוך גדולה
 לסיכך

כונות פרטיות

אזה"ח 16025

דס"ך אין כל הליב שיניים רמחים בציור האלף הגיל ועם כל זה צריך לכוין לעשות דבי שיניים מכללות בי אחיזת א"ה שבציור האלף הגיל כי ודי ראבא היא צורת דו אחכ יכוין לעשות המזון הגיל כחי אכילה סס' אדני לעשות אדני מציור האלף הגיל והוא כי יוד דאלף דאהיה דאימא היא א דאדני והירד דירד ראבא ^{אוצר החכמה} הגה הדי היא ד דאדני והוי בגי' ששים כי הוי הדבוקה עם הירד העליונה עולה ששים כי רם יי עולה ס' ועם הוי דבי הרי ס'ו כנגד ישם אדני עיה גי' אכילה :

אח"כ יכוין לחבר דבי דלתן דאלף הגיל **סן** זו עיג זו הם צורת **ס** דמנצפך **סן** ובי החין זה עיג זה הם נ' דמנצפך הם הסין שהוא האכילה הגיל :

אה"כ שיניים

אדני אכילה

אח"כ יכוין לסתק ולסתק הסין שהיא האכילה בלב שיניים הרמחים בציור האלף שבתגיתים דאימא וכל תגך הוא ריבוע אלהים ויכוין כי יו עלזנים שבאלף הם יו שיניים שבתגך העליון שהוא ריבוע אלהים שהוא גי' רי דבי ריז והוא התחתונה ובי דלתן עם שני אחיזת א"ה

א אל אלה אלהים

כונות פרטיות יט

א"ה הנעשים מציד האלף הם יו שיניים שבחניך התחתן שהוא
ר' הרב ריון כי ויכין כי כל זה רמז בתיבת שארה כי ^{אוצר החכמה} לש דשאה
שהוא מס' אלהים דיודין אלף למד הי יוד מס הוא בחניך
הגליון שהוא חכמה והוא כמספר ריון שבו עם מספר אחת"ע
הנמשכים מסנו לגרון שהיא בינה והר' דשאה הוא בחניך התחתן
ועם היו שיניים הם מספר ריון שבו והאלף היא דשאה הם אנה
הנכללים ונעשים מציד הא' הנרמז בחניכיים דאימא :

כונת שתיה

אח"כ יכין להמשך לזין בתי' מים מהו יודין דעיב קסא יוד
הי ויו הי אלף הי יוד הי ומב' היודין דאלף הגל
שהם טי יודין גי' מים ובחי' יין מן הזו יודין דעיב קסא ויכין להמשך
המים והיין הגל דרך חך דאימא ואז נטעם בחך ונעשה שתיה
כמספר עטמ"ב קסא קמיג קניא עם חך :

ח"ך יוד הי ויו הי	אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	אלף הה יוד הה
יוד הה וו הה	עוד יכין למחקם במילוי עסמ"ג
וד י יו י, וד י או י, וד א או א, וד ה ו ה	

שלהם יורד משט ומתפשט עד פיהם דא"ח ענמם ואז יורד בפנימיותם דרך הגרון שלהם ענמם עד ה"ק שלהם ענמם והוא מזון אל ה"ק שלהם וזו האכילה הב' היא סוד ה' קולות הפנימיים שאמרטו למעלה שמהם ניוונת נוק' דז"ח ביה"כ כי נמשך לה מזה האכילה אשר תוך פנימיות חג"ט ונ"ה של א' כ"ל. וזה ענין ב' שהיות וז"ן כי הגה מן א' עילאה נמשכין להם ב' שחיו אלו עד ע"ד ה"ל ב' האכיל'. והשפיה הא' היא לזורך ג"ר דו"ן והיא מן האכילה הב' דא' ממה שיורד אליה מלמעל"מ א"ח דרך המזמין שלה עד הפה שלה והנה יורד דרך הגרון שלה בפנים וממנו נוונים ג"ר דו"ן. והשפיה הב' נמשכת ממזמין דאימא ענמה ויורדת עד הפה שלה ענמה ואז יולא מפיה לחוך ויורד עד ו"ק דו"ן וניזונית ממנו. והנה יש שיטי באלו הב' השפיות מב' האכילה כי שם האכילה ראשון העליונה יתה מחוך לפה דא"ח והב' נכנסת דרך פנימיה אבל השת' הא' נכנסת דרך פנימיות א' תוך גרוגה ולא יתה חוך לפיה והשפיה הב' יתה דרך פיו לחוך. והענין הוא לפי שא"ח הכל הוא רחמים והאכילה הא' יתה דרך פיו דא"ח לפי שהוא הארה גדולה ואינה נגבלת בתוכו ולכן יתה חוך לפיו אבל האכילה הב' שהיתה מבחי' המזמין שלו ענמו היה בה יכולת ליכנס בפנימיותו. אבל ענין השת' שהם מא' דינין מתערין מינה לכן השת' הא' הנמשכת ממזמין דא"ח לזורך אכילה הב' שלה הם רחמים והם מים מתוקים ואף אם יכנסו דרך גרוגה ויתערבו בגופה אינם נעשים מים מלוחים אבל השת' הב' הנמשכת ממזמין דא' ענמה כמו אשר דינין מתערין מינה הנה להיותם ממנה הם מים מלוחים קצת בסו' דינין ואם יכנסו דרך פנימיה הגרון שלה ויעברו בכל גופה למטה יתוספו דינין בהם ויהיה מים מלוחים ומרים ולכן הם יולא' דרך הפה שלה ולחוך והוא בסו' המים המזו"ח האדם בחי' הרוק והנה רוק הוא בחי' ב' האו"תו"י ש"ו משופר. והנה למטה יתבאר כי ענין השת' נמשך ממ' יודין שיש בד' היות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ומן ה' יודין שיש בג' אהיה דיו"ן דאלפין דההין סך כולם י"ד יודין ואם תלך י"ד יודין אלו עם רוק הנו' שהוא שני או"תו"י ש"ו משופר יהיה בג' ש"ך דינין ע"ד מ"ש בדרוש השופר כי ש"ו עם ה"ד האו"תו"י בשופר הם ש"ך ניטלי דהין ולכן הם מים מלוחים ולא מרים. והענין הוא כי אע"פ ש"ד יודין הנו' הנו' מהם הם היות והם רחמים עכ"ל כאשר מתערבים בג' מלו"י אהיה שבכינה שהם דינים אז נמלחים ונעשים מים מלוחים ולא מרים כי הם ג"כ מבחינת ד' הו"י. אבל לריך שדע כי הויה דב"ן הוא מים מרים אבל ג' הויות ראשונות ע"ב ס"ג מ"ה בהתערבם עם ג' מלו"י אהיה נעשים מלוח' לפי שהויה דב"ב הוא רחמים כי היא בחכמה והיא מים מתוקי' והו' דס"ג ומ"ה שהם מן הבינה ולמטה הם מרים אבל לא כמו ההויה דב"ן שהיא מים מרים לרוב דינין שבה ולכן בהלטרף הויה דב"ב עם מים מתוקים עם ההויה דס"ג ומ"ה יתמוגו כולם יחד ויהיו כולם שלשפים מים מלוחים אבל לא מרים כי הויה דב"ב ש"ר מריכותם ולכן מלח הוא בג' שלש הויות שהם ע"ב ס"ג מ"ה כנו' והנה כיון שהם מים מלוחים אם יכנסו דרך הגרון שלה ברו"ק תחתונות שלה יחזרו להיות מים מרים ולכן יולא' דרך פיה לחו' כדי שלא יתמרכו ולא עוד אלא שאדרכה הם נעשים עתה מים מתוקי' והוא כי בעת לאחת מן הפה ועוברים דרך השפת' אשר שם או"תו"י בותף שהם ד' מלו"י ד' היות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם בגי' קכ"ח כמנין בומ"ף והם הויות לבדם בלתי עירוב שמו' אהיה שהם דינין ולכן הם מים מתוקים ולכן בעבור המים המלוחים הא' דרך השפיתם נמתקים ע"י או"תו"י בומ"ף שהם מתוקים. וכבר ביארנו כיולא בזה ענין השפיתם בדרוש השופר וע"ש. והרי נתבאר היטב ב'אכילות או"ח וב' שפיות וז"ן והנה אנפ"י שבארנו כי אין לזו"ן רק בחי' שתי' עכ"ל זהו בערך אכיל' או"ח אבל גם בזו"ן יש בהם בחי' אכילה כמ"ש בע"ה :

דרוש ג' (ה) על הנו' ונבאר עתה ה' בחיטות אכילה ושפיה ורחילה וסירה כו' הבאים לזו"ן (ג) מאימא עילאה

ואח"כ נבאר ה' קולות הפנימיים ה"ל זהו ענין החיטויות :

אכילה הנה בדבריו אלה יתבאר מאמר הסבא פ' משפטים בפ' שארה כמות' ועונתה כו' דע כי בחי' עילאה יש בה הויה א' בנקי' אלהים הטולל את כולה כזה יהוה ויולא' ממנו

ד' שמו' של אה"ה באופן זה אה"ה דיו"ן ביו"ד ואה"ה דיו"ן בהא א' ואה"ה דאלפין בוא"ו ואה"ה דהה"ן בה"א אחרונה. ואמנם האכילה דז"ח כבר נתבאר לעיל שנמשכת ממזמין א' ענמ' ונמלא כי מן יו"ד של הויה הנו' אשר בראשה ובמזמין שלה אשר שם הוא אה"ה דיו"ן משם יולא אה"ה דיו"ן הב' הרמוז בחי' ה' ראשון והוא החפשי לחמה עד החסד שם נעשה בחי' אכיל' כמו שיתבאר והנה נח' בשער סדרו"י (ג) כי א' אפשר שיתפשט ויתלבש אור הא"ם בשום א' מה' ספי' אלא עד שיתלבש בחילה אור החכמה בהם ואז אור הא"ם מתלבש בתוך החכמה ומתפשט בתוך הספי' וז"ס כולם בחכמה עשית וכדו"ר אין שום א' מה"ק חג"ט נה"י יכול להתלבש בו אור הא"ם א"ס לא שיתלבש בהם בתחילה אור החסד. וז"ס יומם יו"ה ה' חסדו כי החסד נק' יומם יומא דכליל כולו שיתא יומין שהם ו"ק ונמלא שבחתי' מתפשט אור החסד בתוך ו' ספי' תחתו' דאל"י ובתוך החסד מתלבש אור החכמה ובתוך החכמה מתלבש אור הא"ם אבל הבי' אין מתלבש בתוך הא"ם אלא ע"י אור החכמה בלבד והרי זה דרך כללו ה"ם דאל"י וכדו"ר הוא בכל הפרטי' (ד) ונמלא כי החסד שבא"ב הוא מתלבש ומתפשט בכל י"ם דא"י וע"י מתפשט השפע בטולה (ה) והחסד דאימא מתפשט בכל י"ם דז"ח ובאמצעות מתפשט השפע בזכו"ל והחסד דז"ח מתפשט בכל ה"ם דנוק' ע"ד הנו'. וטעם הדבר הוא לפי שכל מיני שפע בדרות למטה הם מסתמים משא"כ החסד שהוא נקרא אור קדמא' שהוא מאיר מסוף העולם ועד סופו ואיטי נימס כמו ואיננו מתעבה ומשנה וכל כך אורו גדול למטה כמו בהיותו למע' ולכן אין שום שפע יורד למטה עד שיתלבש בו חסד ואז יורד למטה. ונבאר עתה החסד דאבא המתפשט בחי' הנה החסד של אבא הוא הויה דע"ב דיו"ן שהו' בגי' חסד ושם אה"ה דמילוי יודין הב' היו"ל מאות ה' ראשונה דהויה שבא"י כ"ל הנה הוא מתלבש בזה החסד דאבא ואז שניה יורדים למטה להשפיע בחי' האכיל' כמ"ש. ואלו חתמה א"ך שם אהיה דא' מתלבש תוך החסד דאבא כי הנה שם אהיה זה הוא למעל' ברישא דאימא אבל החסד דאבא הוא א' מ"ק תחתו' שבו והנה אורא שוין כחדא נפקין וכחדא שריין ולא מתפרשין לעלמין וא"כ ודאי שיותר יהיה מעול' שם אה"ה הב' הזה מן הויה דע"ב דחסד דאבא ולכן הוא מתלבש בתוכו. והוא סוד מ"ש באברהם והוא עומד עליהם תחת העץ ויאלכו כי אברהם הוא החסד הנו' שבאבא והנה הע"ן הוא אה"ה הב' דיו"ן דא' שהוא בגי' ע"ן ואברהם הנו' הוא למטה מבחי' אהיה וזהו תחת הכן כי לכן אהיה מתלב' תוך החסד הנו' ובחיטות מלובשים כך אז נמשכת האכיל' והשפע למטה וזהו מ"ש ויאלכו. והנה אלו היו מלאכים ונדע כי מאלכס הוא מן העליון כמ"ש הכתוב לחם אכירים אבל איש לחם שמלאכי השרת ניוונים ממנו והנה אכילת המן הזה נרמו ב' שמות הנו' ענמם שהם כהו"ה דחסד דאבא ובא"ה דאימא כי הנה יש בהם ז' יודין ואל' של אה"ה שצוורה ב' יודין וו' כוה ז' הרי הם מ' יודין כמנין מ"ן. ודע כי אלו הו' יודין שבב' שמות אלו הם בחי' ז' נקודות שיש בשם הו"ה בניקי' אלהים הטוללת כל י"ם דאימא והם שבא' סגול חירק חולם והם ז' נקו'. וז"ס מאמר הסבא ה"ל כי שארה היא הויה בניקי' אלהים הנמשך מן ענמא דא"י ונדע כי שארה היא האכילה הנרמוזת בב' יודין הנו' ואלו נמשכין ויורדין עד החסד דאימא אשר שם בחי' האכילה כמ"ש והנה כיון שז' נקודות אלהים הם הו' יודין הנו' שהם סוד האכילה ונקרא שאר' גם שם אלהים בעצמו לריך שיהיה רמוז באכיל' זו הנק' שארה כיון שכל המזון הוא מא' א"כ היא בחי' גבו' הנק' אלהים והנה ש' של שארה הוא אלהים במילוי יודין העולה בגי' ש' וכללו שם אלהים הוא א' של שאר' ואלהים בריבוע השפוט הוא בגי' ר' של שאר' וה' או"תו"י של שם אלהים הם ה' של שאר'. גם ידעת כי שאר' הוא באימא בסוד אשר ה' כמ"ש בסוד בסוד אשר הולאחין מארץ מרים וכמ"ש בע"ה והנה נח' כי המזון הוא הנק' שארה יורד ונמשך עד החסד שבאימא ונדע כי ז' שמות של שם בן מ"ב הם ב"מ דא"י (ד) ונמלא כי שם אבגית"ל הוא בחסד והוא בגי' שארה לרמוז כי סמזון הוא בחסד דאימא. גם נודע כי שם של מ"ב יולא מן מ"ב או"תו"י ראשונות מן בראשית עד ב' של ובוו בחילוף אלפא ביתא(ה) ונמלא כי שם אבגית"ל יולא מסיבם בראשית

וגריות וביאורים : (א) פ"ג מדרש יוה"כ : (ב) טי"ן א"ך הוא לזו"ן דנקודה ה' הנקראת נוק' רמל הכללות דאל"ת. ש"ס : (ג) פ"ח סדר אל"ת : (ד) וזריך להכין דסך בן מ"ב הוא בוא"ו יערה ולא באמת וי"ל שהוא ברו"ק דכל ספ"ף הנקרא יערה שבו ונקרא ד"ח שבו וכתן מדבר בוא"ו לחמא. ש"ס : (ה) עי"ן בכסר הינה נדף ל"ו דסו"ס קארען ונדף ל"ד דסו"ס פרעמיאלא :

בשיניים של פס דאימא נשארז ב' אותיות ש"ר מן שאר"ה שהם
 ב' החיוביים שבהם נתל' שרש' השיג' כגל' בדרוש השופר. והנה
 שם ביארנו כי ב' החיובי' הם ב' שמות אלהים אלהים והנה בזה
 ית' מאמר ספ' הזהר ב' שמות דף מ' ע"א (ג) וז' ממשעות אריות
 הוא כי ליתן שיני' מהררי נמרים דף ליתן שפון. והענין הוא כי
 החיובי' העליוני' הם שם אלהים בריבועו העול' בני' ר' ועם
 י"ו שיני' העליוני' התקוע' בהם הם ר"ו כמנין אר"ה וכן למע' החיובי'
 החיובי' התחתונים הם שם אלהים בריבועו העולה ר' ועם י"ו
 שינים התחתונים התקועים שם הרי ר"ו ב' כמנין אר"ה והרי
 כי בחי' השיני' והחיובי' הם בחי' ב' אריות. וזהו ממשעות אריות
 דף ליתן שיני'. ואמנם להבין ארך ב' אותיות ש"ר מן שאר"ה הם
 ב' החיוביים לרך שנכרך בחופן אחר והוא כי החיובי' העליונים
 הם שם אלהים במילוי ויד"ן העולה בני' ש' של שאר' והחיובי'
 התחתונים הם שם אלהים בריבועו העולה כמנין ר' של שאר"ה
 וכדי ליישב ב' דרוש' אלו לריבון אלו לבאר עניינם יותר והוא כי
 למע' יש בחי' ש' בחופן זה כי הרי"ו שבה' מקומם בחיובי' העליוני'
 וכנגד' ר"ו ב' בחיובי' התחתונים מריבוע אלהים עם י"ו שיני'
 והרי ירך מאמר הו' על ממשעות אריות ואמנם הפ"ד החסדי'
 על הרי"ו שבחיובי' העליונים להשל' ש' הם בחי' אותיות חטע"ה
 שבגרון לפי שמן החיובי' שהם קלה וסוף החיך שהוא חכמ' נמשכי'
 חטע"ה אלו אל הגרון שהוא בינה ומלא כי נשארז ר"ו לבד
 בחיוביים העליונים כמספר הרי"ו שבחיוביים התחתונים והנה
 עדיין לא נשלם החשבון הישב כי הנה החיוביים התחתונים הם
 י"ו שיני' עם י"ו שיניים הם ר"ו אצל החיובי' העליוני' יש ר"ו מלבד
 י"ו שינים העליונים ד'. ועמם הם רל"ב אצל הענין הוא כי כל הליב'
 שינים הם כנגד ל"ב נתיבות חכמ' ולכן יש שם שם אלהים בריבועו
 העול' ר' ועוד יש שם כללות ושרש כל ל"ב שינים ואח"כ נתקלסו חסדים
 שהם י"ו נשארז למעלה בתכונה וחלים י"ו החסדי' ויודים למע'
 בבינה. עוד טעם אחר כי הנה חיוביים העליונים הם בחכמ' לפי
 שהם בסיס החיך העליון שהוא חכמה כגל' ולכן יש שם בחי'
 רל"ב כנגד ד' היות ש"ב ע"ב מ"ה ב"ן העול' רל"ב כי שורש
 ארבעתם הם בחכמה אצל בחיוביים התחתונים שהוא בחיך
 התחתון שהוא בינה והם סמוכי' אל הגרון לכן הם בבינה ואין
 שם רק חלים שהם י"ו שיניים התחתונים והרי נתבאר בחי'
 האכילה הנקרא שאר"ה ונתבאר מאמר הסבא בענין שאר"ה :

בראשית שהוא **אותיות שאר בינה** ר"ל מוזן דא"י הנק' בית בסוד
 בראשית בית ראשית נקוד' ביהיליט. גם האומא' נק' ה' ראשונה וזהו
 שאר"ה שאר"ה נמלא כי שאר' ושא"ר בית משפט א' להם והרי
 נמלא כי המוזן נרמז במלת בראשית כנו' ויודין בחסד של אימא
 הנק' ברא וזהו בראשית ברא. והנה נתל' כי אלו הם דברים אכילה
 כי הם מחיובי' הבינה כי הם קולו' הסגמשי' מפנימיו (ו) והנה אכ'
 שאנו עוסקים בה היא מבחי' החיוביות ואמנם חיוביות דאימא
 דחסד ששם הם ב' שמות הוי"ה דההי"ן ואח"כ דההי"ן העולה
 קי"א והנה ב"ן וקי"א הם בני' ברה"א הרי כי ברא הוא בחסד
 דא"י כגל'. והל' התמה לרך ב' שמות אלו הם בחיוביות דחסד
 דאימא כי הנה נודע שהחסד דדכורא גניו בפומא דאמה יוד'
 שבו וכן החסד דטוק' גניו ביסוד שלה ולכן הוי"ה דב"ן שהוא סוד
 מ"ן שביסוד שלה לרך שיהיה שרשם בחסד שבה כי משם נמשכי'
 ביסוד שבה. גם ענין אר"ה דההי"ן נרמז בפסוק כי ה' אלקיך
 אש אוכלה הוא **אל קי"א הרי כי הבינה הנק' אש החסד** שבה הנק'
 אל הוא קי"א שהוא אר"ה דההי"ן ואחר שירדו המזוהות בחסד
 שבה הנק' ברא א"ו נעש' בחי' א' אלקים שהוא מ"ש במלת שאר"ה
 ארך ב' רמזו שם אלהים בכל בחיוביותו וזהו בראשית ברא אלהים :
והנה עוד מ"ש כי האכילה היא נק' מ"ן ונקרא' שאר"ה והי' בחי'
 פי' יודין הנ"ל שבחסד דאכא ובאח"כ דאימא ועד' לרך
 שנכרך כל בחי' אלו בבחי' הפס' והשינים שבפס' דא"י העומדים
 הפס' הם :

ובשער (ג) מאמרי הרשב"י יע"א פ' משפט' כתב וז"ל ועם
 ביארנו שאר"ה אצל כוונה לא ביארתינו שם והנה
 עניינה הוא שם ס"ג שבבינה שבו ג' יודין ואלף שהוא שם ייחי'
 שהיא בנימ' אל מן אלוה אשר באל זו מהכסים ז"ן הנק' ו"ה מן
 שם אלוה וזהו אלוה אל ו"ה כגדרש פ' לך לך ע"ב :

דע כי אלק דאחיה היא בחי' הפס' והשיניים של אימא והענין
 הוא כי כדוגמת אות י' של הוי"ה דאכא היא ממש אות
 א' של אר"ה שבבינה ולכן הא' יורטה יוד' כזה א' והנה נודע
 כי מן ב' אותיות **וך** שבמילוי אות יוד דאכא נעשית אימא שהי'
 ה' ד' על ו' ומה שהיה החילה ו"ד נעשה ד"ו ונמלא כי בליור
 יוד זו נכללו אלו האותיות **ווד וך** שהם בני' **ק** ואמנם לריבון
 שהיו בליור א' של אר"ה ג"כ בחופן זה יך למעלה וד"ד למטה
 כי ב' הוי"ן יחד באמצע וב' הדלתין מחוברות יחד למע' והרי
 ארך הולם נכללים בליור אות אלק זו **הו הורה א** ואלו הם הוד'
 ל' שיניים אשר בחיך פה דאימא ולפי שאלו המזוהות נמשכו באימ'
 מן החסד דאכא כגל' ולא מלמעלה ממנו לכן אין בה רק ל'
 שיניים כי משפטם היה ראוי בה להיות ל"ב שיניים וב' השיניים
 שחסרו ממנה הם כנגד חו"ב דאכא שחסרו ממנה אצל עכו"ל אלו
 הב' שיניים נעשים ע"י כללות הכל. והוא כי הנה נת' כי זה האלק
 של אר"ה וזרטה **ווד וך** והנה ג' אותיות יוד' הם ליוז' א'
 וב' אותיות וד' הם ליוז' **ך** הרי ב' אותיות **אה** נעשים מזיוז'
 הנו' בלות דאח"ה ואלו הם תשל' ב' שיניים החסרים כנו'

גם אלו הם ב' אותיות ראש' דאח"ה גם אלו הם ב' אותיות **אה**
 מן שאר"ה. והנה נתבאר לעיל כי ב' הדלתין כלולות בצורת ד' שבאלף
 דאח"ה אצל אות ו' שבליור אות א' דאח"ה נתלקת לב' ויין א'
 למע' בשיניים העליונים וא' למטה בשיניים התחתונים. והנה
 אם תהיה ד' זו בטופת עם ב' אותיות **ווד** של ליוז' א' דאח"ה
 שהם ליוז' אלק א' יהיו ב' אותיות א"ד מן אדני' גם ב' ויין שיש
 בליור אות א' דאח"ה כנו' הנה הראשונה היא עולה למנין ס' לפי
 שהיא מחוברת וסמוכה לאו' י' עילאה ליוז' אות א' וי' פעמים ו'
 הם ס' אצל ו' השנייה היא בחשבון ו' והוא סוד ששים ושש ו'
 עילאה ו' תהיה כנודע והרי הוא בני' אדני' עם הכולל גם הוא
 בני' אכילה. גם הב' דלתין הנו' הם החבר' ותליז' בליור **ה**
 סתום כזה הנה היא מ' דמנלפך ואם תשים הב' ויין הנ"ל זו על
 גבי זו יהיה ליוז' פשוטה דמנלפך והרי הוא סוד המ"ן הנ"ל
 שהוא ענין האכילה עממה כגל' ומלא כי ליוז' אות א' דאח"ה בליור
 יוד **ך** כגל' עם הליור של ב' אותיות **אה** הנעשה מהם כגל'
 הנה כל זה היא בחי' ל"ב השיניים שבה דאימא כי אותיות י"ו הם
 י"ו שיניים העליונים ואותיות וד הם בני' י"ד ועם ב' אותיות א"ה
 שהם ב' הם י"ו שיניים התחתונים. וכבר נתבאר כי ליוז' ו"ד **ך**
 של אות אלק דאח"ה הם ליוז' ב' אותיות **אה** מן שאר"ה והם

ונכאר ענין השתי' ולריבון אלו להודיעך אעפ"י שאין רק ה'
 שיניים ואם נמנה השתי' הם ו' העפעס הוא כי שתי'
 בכלל אכילה וא"כ אינם רק ה' שיניים. ועתה נבאר ארך אכילה
 ושתי' ממקור א' הם ב' אים אלא שהאכילה מעולה מן השתייה
 כמ"ש הנה נתבאר לעיל כי האכילה היא בחי' ז' יודין שיש בהויה
 דע"ב דחסד דאכא ובשם אר"ה הב' שבראש אימא ועוד א'
 דאח"ה הוא ליוז' ב' יודין ו' הרי הם ע' יודין כמנין מ"ג דמנלפך
 והוא אכילת המן והנה אותיות מ"ן ג"כ בני' מ"ס שהם השתייה
 והרי כי אכילה ושתייה הם מבחי' פ' יודין הנו' גם ז' יודין
 הראשונים שב' שמות הנו' הם בני' י"ן שהוא ענין השתייה ועם
 היות כי שניהם מבחי' ז' יודין הם עכו"ל לא אמרו'ל אכילה בכלל
 שתייה אלא שתייה בכלל אכילה לפי שהאותיות מ"ן הרמזים באכיל'
 הם יותר כפשטם שהם אות מ' ד' יודין דהויה דע"ב ואות ען
 ה' יודין דאח"ה וגם שהרי אותיות מ"ג הם כסדרן מ' קודם לג'
 כי הויה קודמת לאח"ה אצל אותיות מ"ס שהם השתייה אינם
 כסדרן ואינם מחולקות בבחי' הנו' ולזה אמרו כי השתייה עפילה
 בכלל האכילה והאכילה היא השיקריה :

ונכאר השינוי שיש בין האכילה והשתייה כי עם היות ששתייהן
 בצות ממקור א' עכו"ל האכילה היא נבזה במדרגתה
 מן השתייה כי האכילה מן הע' יודין שבשם השמות הנו'
 שהם עליונים וכמו שנתבאר לעיל אצל השתייה היא מכל
 כללות ההויות ואח"כ כי הנה הד' היות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן
 הם בני' רל"ב וג' שמות אר"ה דידין דלפנין וההין הם בני' תנ"ה
 והנה רל"ב ותנ"ה הם בני' תרפ"ו כמנין שתייה ועדיין חסרים
 כ"ח אצל עניינם הוא כי האכילה נעמנת ע"י השיניים ושם הוא
 נעמנת אצל השתייה שאינה נעמנת ע"י השיניים אינה נעמנת עד
 הגיע בחיך שהוא אותיות כ"ח ואז נשלמו הכח עם תרפ"ו ונעשית
 שתייה

הנרות וביאורים : א) ברא אלקים : כ"ו (ב) מן וכשער מאמרי רשב"י עד פ' לך לך אינו מן הספר כ"ו והוא מהמנהיגים מאיזה חסם מעיר סליקיני אשר חסם
 יאז דשים הראשון של ס' הנתי. כן כח הרב שמו ששון : ג) דף ג' ע"א : ד) ע"י ארזי כי בחיוביים העליונים יש שם אלקים במילוי יודין שעילה יש שם
 מספר ר"ו לבד הי"ו שיניים והתחתונים הם ר' לבד ועם י"ו שיניים יש ר"ו :

עורך - כוונות האכילה דאאע"ה

גנזי חיים - הגדה שי

אל"ף דקס"א,
שהוא פה דאימא,
הכלול מל' שיניים

דרך הפה
זינת

אל"ף ה"י יוד ה"י

ת הפה

שיניים.

ועוד ב' שיניים,
מכללות האל"ף דקס"א (יו"ד ו"ד)

א ה

ים בצ'ור

ב' שיניים
ל"ף הנ"ל,
דאימא,

שולחן ערוך - כוונות האכילה דאע"ה

גנוזי חיים - הגדה של פסח

אל"ף דקס"א, שהוא פה דאימא, הכלול מל' שיניים

אלף הי יוד הי

אח"כ יכוין להעביר המין הנ"ל, דרך הפה והשיניים דאימא, שנעשו מן בחינת

אל"ף דאהי"ה בציור יו"ד (א),

ומבחינת ו"ד דיו"ד דאבא (א), שמהם נעשית אימא,

וכולם רמוזים בציור האל"ף בצורת הפה

והוא בגי' שלושים, מספר שלושים שיניים.

ולפי שהמזון יורד מחסד דאבא

מלמטה מחו"ב,

לפיכך אין כל הל"ב שיניים רמוזים בציור האל"ף הנ"ל.

ועוד ב' שיניים, מכללות האל"ף דקס"א (יו"ד ו"ד)

א ה

ועם כל זה, צריך לכוין לעשות הב' שיניים מכללות ב' אותיות אה שבציור האל"ף הנ"ל, כי אותיות יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא,

הוא ציור אות א

ושתי אותיות ו"ד דאבא הם צורת ה

פירוש ראשון

יו"ד דאל"ף דאימא יו"ד דאבא

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי

א א נעשה מיו"ד דאל"ף דקס"א דאימא

ד יוד נעשה מאות ד' דיו"ד דאבא

ג יוד דיו"ד דאבא, י פעמים ו' בגי' י"א

אח"כ יכוין לעשות המזון הנ"ל בחינת אכילה כמספר אדנ"י ע"ה.

לעשות שם אדנ"י מציור האל"ף הנ"ל.

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא

א דאדנ"י. ואותיות ו"ד דיו"ד דאבא, הנה

הד' (דיו"ד דאבא) היא ד' דאדנ"י, והו' (דיו"ד

דאבא) בגי' ששים, כי ו"פ י' עולה ששים, כי

הו' מחוברת וסמוכה ליו"ד עילאה דאבא,

והוא מספר ג"י דאדנ"י.

ונעשה שם אדני ע"ה גי' אכילה

חג"ת דבינה בחזה טעם פו מעלים חותק פו ולא עלה שום חדיין הוא למטה במקומו ולא עילאה שלו

פירוש שני

אל"ף דקס"א דפה דאימא, הכלול מ"ו"ד דאל"ף דקס"א דאימא, ומ"ד דיו"ד שאבא

לף הי יוד הי דאימא

נעשה מ"ו"ד דאל"ף דקס"א דפה דאימא

והוא כי יו"ד דאל"ף דאהי"ה דאימא היא **א** דאדנ"י.

וד נעשה מאות ד' הנוספת דאל"ף דקס"א דאימא, והיא מו"ד דאבא

אות ד' הנוספת באל"ף (דקס"א דאימא), היא ד' דשם אדנ"י.

י פעמים ו' בגי' **י"י**

והו' העליונה דאל"ף, לפי שהיא מחוברת לי' העליונה דאל"ף, היא בגי' שישים כמספר **י"י** דאדנ"י.

עם אות ו' תתאה דאל"ף והיא מו"ד דאבא, גי' ס"ז כמספר אדנ"י והכולל

ועם אות ו' תתאה דאל"ף גי' ס"ו, כמספר אדנ"י והכולל.

ונעשה שם אדנ"י ע"ה גי' אכילה

יכוין לעשות מאל"ף דקס"א דפה דאימא אותיות מ"ן שהם בחי' האכילה

אח"כ יכוין לחבר את הב' דלתי"ן הנ"ל, זו ע"ג זו, הם צורת **מ** דמנצפ"ך. וב' הווי"ן **נ** זה ע"ג זה - הם **ן** דמנצפ"ך. והם המ"ן שהוא האכילה הנ"ל

מ ב' דלתי"ן דאל"ף דאהי"ה **מ** דמנצפ"ך

מ"ן דמנצפ"ך שהם בחי' האכילה

ן ב' הווי"ן דאל"ף דאהי"ה **ן** דמנצפ"ך

ל"ב שיניים דפה דאימא

א א א

חניך עליון - י"ו שיניים הרומזים בי"ו דאל"ף

אח"כ יכוין לטחון ולמתק המ"ן שהוא האכילה הנ"ל, בל"ב שיניים הרמוזים בצירוף האל"ף שבחניכים דאימא, וכל חניך הוא ריבוע אלהי"ם. ויכוין כי י"ו עליונים שבאל"ף הם י"ו שיניים שבחניך העליון, שהוא ריבוע אלהי"ם שהוא בגי' ר', הרי רי"ו.

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהי"ם גי' רי"ו

חניך התחתון - ו' תחתון וב' דלתי"ן, עם ב' אותיות א"ה

והו' התחתונה וב' דלתי"ן, עם ב' אותיות **א א ד** הנעשים מצירוף האל"ף, הם י"ו שיניים שבחניך התחתון שהוא ר', הרי רי"ו שני.

א, אל, אלה, אלהי, אלהים עם ריבוע אלהי"ם גי' רי"ו